

Sygn. akt VI Gz 264/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki

Sędziowie: SSO Barbara Frankowska

SSO Anna Harmata (spraw.)

Protokolant: asyst. sędz. K. P.

po rozpoznaniu w dniu 30 września 2013r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: R. K. zam. w S.

przeciwko: (...) S. A. w L.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego
w Rzeszowie V Wydziału Gospodarczego z dnia 25 lipca 2013r., sygn. akt V GC 253/13;

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu Wydziałowi V Gospodarczemu w R. do dalszego prowadzenia, pozostawiając temu sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy

w Rzeszowie, na podstawie art. 130⁴ § 5 i art. 177 § 1 pkt. 6 kpc zawiesił postępowanie w sprawie.

W uzasadnieniu powyższego wskazał, że powód pomimo wezwania Sądu nie uiścił zaliczki na koszty tłumaczenia dokumentów. Pozwany zwrócił zaś do sądu przesłany mu, nieprzetłumaczony pozew wraz z załącznikami i wezwaniem do udzielenia odpowiedzi na pozew, z uwagi na brak tłumaczenia na język, który rozumie lub język urzędowy miejsca doręczenia (zgodnie z pouczeniem).

Na powyższe orzeczenie powód wniósł zażalenie zaskarżając je w całości. Zaskarżonemu postanowieniu zarzucił:

1. naruszenie przepisów prawa materialnego tj. art. 8 w zw. z art. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000r.

w sprawie doręczania w Państwach Członkowskich sądowych

i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych poprzez jego błędne zastosowanie polegające na wezwaniu powoda do uiszczenia zaliczki na koszty biegłego tłumacza w celu przełożenia na język obcy pozwu, jeszcze przed doręczeniem stronie pozwanej i pomimo braku wniosku powoda w tym przedmiocie, a w konsekwencji czego przyjęcie, że brak uiszczenia zaliczki przez powoda na tym etapie uzasadnia zawieszenie postępowania;

2. naruszenie art. 177 § 1 pkt. 6 kpc poprzez jego błędne zastosowanie, w sytuacji gdy brak było podstaw do zawieszenia postępowania.

W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia w całości oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia powód podniósł, że zgodnie z art. 8 rozporządzenia nr 1393/2007 strona ma prawo odmówić przyjęcia doręczanego mu dokumentu jeżeli nie został on sporządzony lub przetłumaczony na język, który adresat rozumie lub język urzędowy państwa, w którym następuje doręczenie. Zdaniem powoda tylko w takim przypadku należy obligatoryjnie przetłumaczyć dokument na któryś z języków.

Nadto skarżący powołując się na treść art. 5 w/w rozporządzenia argumentował, że tłumaczenie dokumentu, który ma zostać doręczony drugiej stronie w innym państwie UE następuje wyłącznie na wniosek wnioskodawcy (powoda). W braku takiego wniosku dokument winien być doręczony w języku w jakim został sporządzony. Dopiero w przypadku skutecznej odmowy przyjęcia dokumentu przez adresata Sąd może zarządzić tłumaczenie dokumentu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie w całości.

Zasady tłumaczenia i doręczania dokumentów sądowych stronom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w innym państwie Unii Europejskiej reguluje rozporządzenie nr 1393/2007 PE i Rady z dnia 13 listopada 2007r. dotyczące doręczania w państwach członkowskich dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych i handlowych

(„doręczanie dokumentów”) oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1348/2000 (Dz. U. UE. L. 2007.324.79 dalej jako rozporządzenie).

Przepis art. 5 ust. 1 w/w aktu prawnego stanowi, że jednostka przekazująca, której wnioskodawca oddaje dokument do przekazania, poucza wnioskodawcę, że adresat może odmówić przyjęcia dokumentu, jeżeli nie został on sporządzony w jednym z języków, o których mowa w art. 8.

Wszelkie koszty związane z tłumaczeniem dokumentu poniesione przed jego przekazaniem pokrywa wnioskodawca, bez uszczerbku dla ewentualnej późniejszej decyzji sądu lub właściwego organu w sprawie obciążenia kosztami (ust. 2).

Powyższy przepis w ust. 1 nakłada na jednostkę przyjmującą obowiązek pouczenia osoby składającej wniosek o doręczenie dokumentów sądowych i pozasądowych o okoliczności, w których adresat ma prawo odmówić przyjęcia dokumentu ze względu na brak jego sporządzenia lub załączenia tłumaczenia w odpowiedniej wersji językowej. Zgodnie bowiem z art. 8 ust. 1 rozporządzenia adresat ma prawo odmówić odebrania dokumentu, jeżeli został on sporządzony w innym języku niż język urzędowy państwa członkowskiego, do którego przekazywane są dokumenty.

Z treści orzeczenia TS C-443/03 w sprawie G. L. v. B. Chemie AG (Dz. Urz. UE. C 10 z 14.01.2006r., str. 4) wynika, że na etapie składania wniosku jednostka przyjmująca jedynie informuje wnioskodawcę o możliwości zaistnienia takiej sytuacji, następnie wysyła dokument, z tłumaczeniem lub bez, zgodnie z decyzją wnioskodawcy. W przypadku zaś gdy adresat skorzysta z prawa odmowy odebrania dokumentu, jednostka przyjmująca niezwłocznie informuje o tym jednostkę przekazującą zwracając wniosek i dokumenty, które należy przetłumaczyć. Wówczas wysyłający ma możliwość usunięcia tego braku poprzez nadesłanie żadanego tłumaczenia.

Sąd polski ma zatem obowiązek pouczyć osobę składającą wniosek

o doręczenie dokumentu, który nie jest sporządzony w języku wymienionym w art. 8 rozporządzenia, o prawie adresata do odmowy jego przyjęcia. Sąd podczas powyższego pouczenia nie powinien wdawać się w ocenę „szans” skutecznego doręczenia takiego dokumentu. Następnie zgodnie z oświadczeniem wnioskodawcy, które jest dla jednostki przekazującej wiążące, przekazuje dokument z tłumaczeniem lub bez (tak J. Z. w komentarzu do art. 5 rozporządzenia, Lex 2012 oraz J. C., Doręczanie dokumentów..., str. 79).

Po zapoznaniu się z aktami sprawy V GC 253/13 Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 21 lutego 2013r. do Sądu Rejonowego Sądu Gospodarczego w Rzeszowie wpłynął pozew skierowany przeciwko podmiotowi mającemu siedzibę w L.. Pozew wraz z załącznikami został sporządzony tylko w języku polskim (k. 3-25).

W dniu 14 marca 2013r. sędzia referent wydał zarządzenie, którym nakazał wezwać pełnomocnika powoda do uiszczenia kwoty 2.000 zł tytułem zaliczki na poczet kosztów tłumacza w terminie tygodniowym pod rygorem przesłania dokumentów bez tłumaczenia i ewentualnej odmowy ich przyjęcia przez pozwanego (k. 28).

Z powodu braku odpowiedzi na powyższe wezwanie sędzia referent zarządził wysłanie pozwanemu odpisu pozwu wraz z załącznikami w języku polskim z pouczeniem go o prawie wynikającym z art. 8 w/w rozporządzenia. Pozwany ostatecznie dokumenty zwrócił korzystając z przysługującego mu uprawnienia. Powyższe według Sądu Rejonowego było przyczyną wydania zaskarżonego orzeczenia.

Z powyższym stanowiskiem nie sposób się zgodzić.

Zdaniem Sądu Okręgowego zarządzenie z dnia 14 marca 2013r. należało uznać za mało precyzyjne, a z pewnością podany w nim rygor nie mógł stanowić podstawy do zawieszenia postępowania w sprawie. Z brzmienia wskazanych powyższej przepisów wynika bowiem wprost, że skoro powód wnosi pozew tylko w języku polskim (bez uiszczenia „z góry” zaliczki na poczet tłumaczenia) decyduje się tym samym na doręczenie odpisu dokumentów w tymże języku - bez tłumaczenia. Sąd zaś w takim przypadku winien jedynie pouczyć go o tym, że strona przeciwna ma prawo odmówić odebrania przesłanych mu dokumentów, jeżeli nie rozumie języka w którym zostały sporządzone. Dopiero wówczas po ich zwrocie Sąd może wezwać powoda o uiszczenie zaliczki na poczet tłumaczenia pod rygorem zawieszenia postępowania.

Powyższe czynności sądu mogą być niejako skrócone, poprzez precyzyjne i jasne sformułowanie zarządzenia skierowanego do inicjatora postępowania, poprzez wezwanie go do uiszczenia zaliczki na poczet tłumaczenia w terminie (...) pod rygorem doręczenia dokumentów stronie przeciwnej bez tłumaczenia i zawieszenia postępowania w przypadku odmowy ich przyjęcia przez pozwanego w trybie art. 8 rozporządzenia.

Skoro Sąd Rejonowy sformułował swoje zarządzenie jak na k. 28 to zgodnie z jego treścią, a przede wszystkim zgodnie ze wskazanym tam rygorem, powinien był na skutek nieziszczenia zaliczki zarządzić doręczenie pozwanemu dokumentów w języku polskim, a po skorzystaniu przez pozwanego z prawa odmowy ich odbioru (co miało miejsce) jeszcze raz wezwać stronę powodową do uiszczenia przedmiotowej zaliczki – tym razem pod rygorem zawieszenia postępowania. Dopiero niewykonanie przez powoda drugiego zarządzenia stanowiłoby podstawę zawieszenia postępowania w oparciu o art. 177 § 1 pkt. 6 kpc.

Reasumując Sąd Rejonowy po przekazaniu mu niniejszej sprawy do dalszego prowadzenia winien wezwać pełnomocnika powoda do uiszczenia zaliczki na poczet tłumaczenia dokumentów w sprawie pod rygorem zawieszenia postępowania.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał zarzuty skarżącego za trafne i na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc oraz art. 108 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji.

Z:

1. odpis postanowienia wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. powoda;
2. po nadejściu zwrotnego potwierdzenia odbioru akta sprawy przekazać SR Sądowi Gospodarczemu w Rzeszowie.